

OSMAN BOLULU İÇİN

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 09 Ağustos 2017 06:46 -

Sırası gelen gidiyor. Sıranın kimde olduğu da belli değil. Biz geride kalanlara da arkalarından birkaç satır yazıp görevimizi yaptığımızı sanmak kalıyor.2 Ağustos günü, bir aylığına Ankara'nın boğucu havasından uzaklaşmak için uçağa binmek üzereyken arkadaşların bir iletisinden Osman Bolulu'nun sonsuzluğa göçtüğünü öğrendim. Geriye dönmem mümkün olmadı. Cenaze evinde ve mezarı başında onun için herkese nasip olmayan güzel şeyler anlatıldığını sanırım. Öner Yağcı, onun edebiyatçı kişiliğini anlatan bir yazı yayımladı. Birkaç arkadaş daha ondan söz etti. Benim bu kısa yazım da onun mezarına bırakılan kırmızı bir devrim gülü yerine geçsin, zira o bir devrimci eğitimci, şair ve yazardı.

1960'lı, 70'li yıllarda kendisini yazılarından tanırdık. 1977'de Ankara'yı mekân edindikten sonra çeşitli vesilelerle yüz yüze tanıştık. Benim için bunların en anlamlısı, 1883'te 1402 sayılı yasa ile meslekten temelli çıkarıldığımızda sabaha kadar uyumayarak yazdığı bir öğretmenlik şiiirini kardeşim Ayhan'la ikimize ithaf edip sabahleyin dergi bürosuna getirip bırakmasıydı. Koşullar o kadar korkutucu idi ki, görevden atıldığımızı tek bir cümle ile yorumsuz olarak derginin ertesi ayki sayısına yazabilmiş, Bolulu'nun şiiirini yayımlamayı bile düşünememiştik.

Akpınar Köy Enstitüsünün 1947 mezunu olan Bolulu, Amasyalıydı. Yapıtları içinde bence en ilgi çekici olan "İnsanlığın Solmaz Gülleri" adını verdiği öğrencileriyle ilgili anıdır.

Eli açık, sohbeti ve anlatmayı seven, açık sözlü biriydi. Türk devrimine ve onun liderine candan bağlıydı. Atatürk ile ilgili düşünceleri Ceyhun Atuf Kansu'nunkine benzerdi. U devrimin yarım kaldığına ve onun halkçı bir devrimle tamamlanması gerektiğine inanırdı.

Öğretmen Dünyası'na bir yazı işleri müdürü aradığımız dönemde, bunu birçok eğitimciye kabul ettiremezken Bolulu kabul etti. Fakat derginin başına geçmekte acele etmedi. Birkaç hafta yazı kurulu toplantılarını izlemekle yetindi. Sonra habersizce ortadan kayboldu! Adı iki ay derginin kimliğinde yer aldı. Güney illerinden birinde bir dersanede görev aldığını duyduk. Geçim sıkıntısı o tarihlerde öğretmenlerden bir kısmını ansiklopedi pazarlamacısı, bir kısmını dersaneci yapmıştı. Bolulu emekli maaşıyla geçinebilirdi. Dersanecilik yapmış olmasını o sıralarda sıkıntı içinde olan kızı ve damadının çocukları sefil kalmasın diye yaptığını anlatmıştı.

Bu ayrılışın aramızda hiç konuşulmamış olmasına rağmen kendi içine de dert olduğunu yıllar sonra yaptığı bir jestten anladım. Bir gün Ayhan'la beni, Oran'daki evlerine muhabbetli bir yemeğe davet etti. Konuşması sırasında bu olaya değindi ve bunun içine dert olduğunu hissettirdi.

Son yaşlılık hastalığına kadar fikren hep diri kaldı. Övülmesi gerektiğine inandıklarını övdü, sövülmesi gerektiğine inandıklarına sövdü.

Vefasız biri olmadığımı hissettirmek için kendisini ara sıra telefonla arıyordum. Artık zihni gibi dilinin de dolaşmakta olduğunu anladıkça üzülyordum. Son aradığımda birkaç cümle konuştuğundan sonra konuşmaya son verdi! Fakat, birkaç dakika sonra telefonum çaldı. Bu kez kendisi arıyordu. Deminki konuşmada adımı algılayamamış, telefonu kapattıktan sonra bakıcısına arayanın kim olduğunu sormuş. Benim adımı duyunca bu kez kendisi aramış. Bu da bana gurur verdi. Karşılıklı sevgi ve saygının saygısı bizden, sevgisi ondandı.

Bolulunun Türkiye'nin geldiği bu beklenmedik durumu karşısında kahır içinde öldüğü bir gerçektir. Sami Nabi Özerdim'in, Kenan Evren rejiminin yürürlükte olduğu bir dönemde "Artık yaşamanın bir anlamı yok!" dediğini hatırlıyorum. Nitekim Yalnızlık ve kahır içinde öldü. Bugünkü rejimin de birçok aydının ömrünü kısalttığını sanırım.

Günün yarısı gece ise yarısı gündüzdür. Her karanlık gecenin bir sabahı vardır. Karanlığın en koyu olduğu zaman güneşin doğuşu da yakın demektir.

Onun hayalini kurduğu, sözünü ve kalemını adadığı emekçilerin aydınlık güneşi elbette doğacak. Bundan hiç kuşum yok. Bu ülke ne karanlıklar gördü...

OSMAN BOLULU İÇİN

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 09 Ağustos 2017 06:46 -
